

Do světla...

Metanoon

Do světla hodin pár, pušky kov chladí, Mars chystá úklady, váne
k tvář hladí,
Měsíc a hvězdy, poušť píseň svou zpívá, odměnou jejich svit na
nebi bývá,
Snad přežiji zítřek, snad další den, snad budu mít štěstí, zas
razíme ven.
Do světla hodin jen pár...

Na povel „VPŘED“ zní motorů dunění, zvířený prach, ledová zachv
ění,
Vozidla v pohybu, zvedá se opona, s našimi životy zas hraje si
náhoda,
V tíživém mlčení ponořen v sobě, každý sám se sebou je v této d
obě.
Do světla hodin jen pár...

Rozechvělé ruce, hlásí se strach, navštíví všechny, ten otravný
brach,
Seber se, padej, do pekla táhni, těm druhým naproti do hlavy sá
hni,
Všichni co tu sme, nás je to hodina, ti kluci kolem jsou moje r
odina.
Do světla hodin jen pár...

Dobrý či zlý, co před sebou máme, ať stane se cokoliv, spolu to
dáme,
Vztyčenou hlavu, vzdor zbabělým tvářím, před námi Rubikon, neze
mřem stářím,
V srdci své bratry, co na štítě se vrací, stali se legendou, bo
j nám je prací.
Ať služba je klidná či hrůzným snem, vyrazíme znovu, nocí i dne
m,

Krvavé slzy, za svou vlast pokání, temná a krutá jsou se smrtko
u setkání,
Zatínám zuby, snad přijde to teď, ten polibek smrti či života j
ed.
Vedro, prach, bordel a štiplavý pot, všude jsou stopy mých voje
nských bot,
Jest meta to nejvyšší, nad ní už není, život tam doma divný se
jeví.

Nezhasnou ohně, co v duši vzplály, když dívám se zpět, ty dny z
a to stály.

Vše jednou končí, zpátky zas jdem, poleze ti krkem ten všední d
en,
Červeň rudých máků, krvavý květ, záhrobí v dohledu, to je můj s

vět,

Bubny a polnice, polibek války, jako cejch pálí tě, už zítra ch
ceš zpátky.

Do světla hodin jen pár...